

Élménybeszámoló: A Magyar Nyelv Múzeuma

Erre a kirándulásra egy pályázat megnyerésével tettünk szert, melyet a magyartanárnőnk bonyolított le. Még a tavalyi tanév vége felé került volna sor a kirándulásra, de akadt egy kis probléma azon a napon, így a kis túránkra most, szeptember 2-án került sor.

Az évnyitó után két nappal végre elérkezett a várva várt utazás a Magyar Nyelv Múzeumába. A 12. H osztály is elkísért bennünket. Velünk az osztályfőnökünk jött, mint kísérő tanár.

A kb. három órás út után épségben megérkeztünk a végállomásra. Leszálltunk a buszról, majd átsétáltunk egy parkon és megpillantottuk a gyönyörű és modern épületet. Mindenki nagyon izgatott volt.

Bent az épületben kettéosztották kis csapatunkat. Az egyik fele a csoportunknak a múzeum nagyobb kiállítását nézte meg, míg a másik fele-amiben én is benne voltam-a kisebbet tekinthette meg először.

Itt a rabló-, illetve a diáknyelv szótárából ismerhettünk meg néhány humoros szót, mint például a tüdőropi, amely a cigi szót helyettesíti a bűnösöknél, vagy akár a nyelvszkander, amit a diákok a csók helyett használnak. Megtudtuk, hogy egymás között hogyan tudjuk humorosan elnevezni az egyes tantárgy tanárát. Vitrinekben híres költők verseit olvashattuk. a folyosó végén található lépcsőn felmentünk az emeletre, ahol a magyar irodalom történelmében fontos szerepet játszó személyekről olvashattunk. Ezek közül az emberek közül meg kellett jegyeznünk ötnek a nevét, majd később a tanárnő kikérdezte tőlünk.

Ezek után a két kisebb csoportunk helyet cserélt és így mi is megtekinthettük a múzeum nagyobbik részét. Fölmentünk az emeletre, ahol egy bácsi mondott néhány mondatot az érdekesebb tudnivalókról, és elmagyarázta, hogy hogyan működik a kézi lehallgató aminek segítségével belehallgathattunk például különböző tájegységek népzenejébe. Ez mindenkinek elnyerte a tetszését, és mindent, amit lehetett végighallgattunk. A másik teremben számítógépek voltak elhelyezve, amiken többféle helyesírási játékkal játszhattunk. Ez, az osztály nagy részét nagyon lekötötte. Ezek után még beletekinthettünk a tájszólások érdekességébe. Vicces hasonlatokat és szóvicceket is olvashattunk.

Miután a múzeumnak minden szegét-zugát felkutattuk, átmentünk a mauzóleumba, ahol Kazinczy Ferenc életét mesélték el, és festményeket nézhettünk meg róla és családjáról. Ezután elmentünk a sírjához, ahol Dalma olvasott fel egy kisebb szöveget, majd Bogi és Barni elhelyezett egy kicsi koszorút a sírt körbevevő kerítésen.

Ébédet egy közeli vendéglőben kaptunk. Amikor mindenki jól lakott elindultunk haza. Az út nagyon jó hangulatban telt.

Élményekkel gazdagon tértünk haza. Köszönet ezért a feledhetetlen napért a pályázat kiírdetőinek és a magyar tanárnőnknek.

Bajzáth Anna 7. K